

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І.Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**

ПІДГОТОВКА МЕДИЧНИХ КАДРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РЕФОРМИ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
15 лютого 2017 року

Вінниця – 2017

УДК: 614.2:316.422(477)

ПІДГОТОВКА МЕДИЧНИХ КАДРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РЕФОРМИ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 15 лютого 2017 року

Редакційна колегія: В. М. Мороз (головний редактор)
Ю.Й. Гумінський (відповідальний редактор)
Л. В. Фоміна

Відповідальний за випуск: А.М. Гулевич

Вища медична освіта повинна забезпечити високоякісну підготовку студентів і є важливою складовою реформування галузі охорони здоров'я та реалізації соціальних пріоритетів держави, оскільки від рівня підготовки майбутніх лікарів залежить якість надання медичної допомоги населенню країни. Сучасний розвиток медичної науки і практики зумовлюють необхідність вносити корективи в підготовку та підвищення кваліфікації медичних працівників із наближенням їх освіти до міжнародних стандартів. Саме тому, якість освіти у вищих навчальних закладах необхідно покращити шляхом ефективної організації та інформатизації навчального процесу, впровадженням передових наукових розробок у практику викладання, забезпеченням високого професіоналізму викладачів, створенням сучасної навчально-методичної бази в усіх освітніх галузях, зокрема і медичній.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

© Вінницький національний медичний університет імені М.І. Пирогова, 2017

вирішувати важливі соціальні та медичні проблеми у дітей. Традиційна форма навчання повинна бути доповнена сучасними інтерактивними тренінгами, які в основі мають обмін, зворотній зв'язок та використовують різноманітні форми взаємодії. На кафедрі педіатрії №2 студенти 5 курсу, вивчаючи курс медичної генетики, поєднують знання сучасних генетичних технологій, генетичну інформацію сім'ї з формуванням лікарського мистецтва при вивченні спадкових хвороб. Набуття студентами 5 курсу практичних знань, умінь і навичок щодо предмету, дозволяють їм відносити спадкові захворювання до диференційно-діагностичних критеріїв для уточнення складного діагнозу. Позааудиторне навчання надає можливість самостійній підготовці студентів з питань медичної генетики, використовуючи сучасні технології інтернет-сайтів, електронних джерел інформації. Важливою складовою при оцінюванні знань студента є вміння працювати з хворою дитиною з визначенням клінічних синдромів генетичного захворювання, аналізу результатів генетичних лабораторних досліджень.

Таким чином, застосування інтерактивних новітніх технологій у навчальному процесі з предмету «Медична генетика» передбачає розвиток клінічних знань, проблемно-орієнтовного мислення, дослідницько-наукових вмінь у студентів.

Жарлінська Р.Г., Гель А.П., Гаврилюк А.О.

Інноваційні методики викладання медичного правознавства у медичних ВНЗ

Комплексна підготовка фахівців з медичних спеціальностей, які отримують необхідний обсяг правових знань, спрямована на опанування ними практичних механізмів правореалізації, володіння достатнім рівнем правової культури та правосвідомості для збереження балансу взаємин між суб'єктами медичних правовідносин і дотримання прав людини у сфері охорони здоров'я. Викладання навчальної дисципліни «Медичне правознавство» у ВНМУ імені М.І.Пирогова проводиться у вигляді лекцій та практичних занять. Сучасна методика викладання медичного правознавства має багатий арсенал різноманітних способів, прийомів і засобів навчання, проте найбільш витребуваними на сьогоднішньому ринку освітніх послуг є активні та інтерактивні методики навчання, за допомогою яких активізується роль усіх учасників навчального процесу, зміцнюється творчо-пошукова самостійність студентів. Під час такого навчання студент вступає у діалог з викладачем, виконує творчі, проблемні завдання, відповідає на запитання, що розвивають аналітичне і критичне мислення, ставить запитання викладачеві та іншим учасникам.

Надзвичайно високу ефективність навчального процесу при викладанні медичного правознавства забезпечує застосування таких методів, форм і прийомів навчальної роботи, як: аналіз помилок, колізій, казусів; аудіовізуальний метод навчання; брейнстормінг («мозковий штурм»); Сократів діалог; «дерево рішень»; ділова (рольова) гра (студенти перебувають у ролі законодавця, експерта, лікаря, пацієнта, керівника медичного закладу);

коментування, оцінка (або самооцінка) дій учасників; метод аналізу і діагностики ситуації; проблемний (проблемно-пошуковий) метод; робота в малих групах. Розглянемо такий ефективний метод, як метод конкретних ситуацій (МКС), або кейс-метод. В основу методу покладено принцип прецеденту, або випадку (case), що існує в англосаксонському праві. Цінність цього методу полягає у його прикладній спрямованості, коли студент навчається приймати професійні рішення ще в університетській аудиторії. Аналіз конкретних ситуацій, їх обговорення, ознайомлення з різними підходами до вирішення проблеми, пошук необхідної інформації, — усе ці види робіт допомагають сформувати важливі для представників медичної професії практичні вміння й навички: комплексного підходу до аналізу й оцінки фактів, логічного та причинно-наслідкового стилю мислення, правильного прийняття рішення. Застосування МКС потребує від викладача ретельного добору теоретичного і практичного матеріалу. Так, спочатку він пропонує студентам попередньо опрацювати необхідний теоретичний матеріал з певної проблеми, потім конкретні приклади казусів, які слід розібрати із студентами в аудиторії. Практичний професійний досвід викладача у цій роботі набуває особливої ваги. Метод цей заслуговує на почесне місце в сучасній методиці викладання правових дисциплін на юридичних факультетах.

Желіба Л.М., Демчук А.І., Малик С.Л., Руденко Г.С., Гордійчук О.О.

Досвід використання класичних методів контролю знань студентів на кафедрі нервових хвороб

Контроль знань є важливою частиною роботи зі студентами, який дозволяє оцінити зворотній зв'язок викладача з аудиторією. На кафедрі нервових хвороб під час практичного заняття послідовно використовуються індивідуальне опитування, тестові завдання та клінічні задачі. Подібне поєднання класичних методів контролю знань студентів створює можливість оцінити рівень засвоєння матеріалу і здатність студентів до створення логічних висновків.

Індивідуальне опитування студентів дає можливість оцінити їх здатність до відтворення матеріалу, поданого у підручниках, методичних рекомендаціях та лекціях. Ситуація, коли група недостатньо підготовлена до заняття створює умови для виникнення «мінілекції» - викладачеві емоційно легше самостійно подати матеріал, ніж вислухати погані відповіді студентів. Подібна практика часто має негативні наслідки, оскільки студенти інтуїтивно відчують слабкість викладача і взагалі перестають готуватися до занять. Тому молодим колегам рекомендується обов'язково створювати діалог зі студентом, особливо у разі його поганої підготовки. Необхідно попередити ситуацію, коли «не знаю зараз» переростає в «не хочу знати взагалі».

Використання тестових завдань I та II рівня дають змогу визначити рівень обізнаності студентів після ознайомлення з тематичним матеріалом та додатковими поясненнями викладача. Студенти достатньо легко справляються з тестовими завданнями I рівня, але спостерігається досить цікава ситуація, коли в одному наборі тестових завдань питання повторюються, при цьому